

VLOKVISSSEN MET EEN TWIST

Vlokvisserij is een verfijnde visserij die om licht en subtiel materiaal vraagt

De meeste 'vlokvisserij' gebruiken brood uitsluitend als aas, maar Dennis Schmitt (64) vist ook regelmatig met maden – het brood dient puur als voer. In de Middenpolder bij Amstelveen toont hij hoe sportief én doeltreffend deze vlokvisvariant kan zijn.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: FRANK VAN DER BURG

hiermee geweldige sport", zegt hij. Onder het korte, kurken handvat van het spaghettistokje zit een molen uit de 1000-serie met daarop 16/00 nylon lijn. Na het stuitje volgt een 3-grams vlokdober van balsahout met een brede, felrode antenne die via een oogje onderaan vrij over de lijn schuift. Drie evenredig gespreide gewichtjes met daaronder een haak 10 (met een brede haakbocht) completeren de montage. Zijn dit soort vlokhengels ook kant-en-klaar te koop? "Vroeger wel, maar nu volgden mij alleen nog bij hengelbouwers", antwoordt Dennis. "Een lichte forelstok komt qua eigenschappen in de buurt."

OUD BROOD VOEREN

"Hier, ik laat je zien waarom je met oud brood moet voeren", zegt Dennis terwijl hij een paar stukjes stokbrood in het water pal achter de rietkraag werpt. Direct is te zien hoe minuscule brooddeeltjes loskomen die heel langzaam zinken, terwijl de grotere stukken aan het wateroppervlak blijven drijven. "Dat is precies wat je wilt: veel witvis – met name ruisvoorn, de targetvis bij het vlokvisserij – aast in de bovenste waterlaag waardoor die vallende deeltjes als lokvoer werken. Het geluid van stukken brood op het water werkt ook als een 'trigger', want ruisvoorns zijn nieuwsgierige vissen." Dennis pakt uit een andere plastic zak een stuk vers witbrood ter grootte van een twee euromunt en knijpt hem op de haak. "Kijk, zo maak je een vlok. Zo'n pluk vers brood zuigt zich direct vol water waardoor hij zwaar wordt en tergend langzaam zinkt – dat is een uiterst attractieve presentatie."

LIEFST GEEN WIND

Hoe belangrijk de zachte hengel is, blijkt als Dennis met een soepele polsbeweging inwerpt. Dankzij de buiging van de hengel wordt de lichte montage als het ware gekatapulteerd en schiet de dunne lijn door de geleideogen. Met een plonsje landt de dober zo'n tien meter uit de oever, waar nauwelijks een meter water staat.

“Prima plek toch?”, vraagt Dennis bij aankomst om goedkeuring voor zijn zorgvuldig gekozen stek. Het weidse uitzicht – een brede poldersloot met aangrenzend riet en grasland en daarachter een steenoud ge- maal – is een ware verrassing, zo pal onder de rook van Amsterdam. Zwaluwen, reigers en visdiefjes vliegen af en aan terwijl de zon met moeite door de dikke bewolking prikt. De lucht staat stil en voelt vochtig en zwaar. Dennis klinkt vol vertrouwen. "Rond twaalf uur hebben ze regen voorspeld, maar voor die tijd hebben we zeker al vis. Het wemelt hier van de witvis in alle soorten en maten. Ook karper zit er volop." Beheerst werpt hij een handje voornvoer en wat natgemaakt, oud brood in het midden van de sloot.

HAAST ANTIK

Dennis – geboren in Indonesië, maar getogen in Amsterdam – heeft zijn vlokhengel (2.20 meter lang) al opgetuigd en trekt hem via de lijn zo krom als een hoepel. "Een stokoud exemplaar, handgebouwd door Jan Schreiner. Aan een zeelt of ruisvoorn van formaat heb je

Dennis kan de variatie aan vissoorten – van links naar rechts: ruis-, blankvoorn en brasem – bijzonder waarderen.

>> **ACTIEVE VISSERIJEN**

Tussen de vangsten door vertelt Dennis – die bij de Amsterdamse Hengelsport Vereniging (A.H.V.) onder meer in de roofviscommissie zit – honderduit over zijn vele favoriete disciplines binnen de hengelsport. “Al in mijn jongste jaren als sportvisser, begin jaren ‘70, verruilde ik mijn bamboestok voor een werphengel en werd ik verliefd op actievere visserijen. Poldersnoeken met streamers, struinend karperen met pen en zeebaarsvissen met kunsttaas – ik heb het allemaal gedaan. Mijn eerste vlokhengel kocht ik op mijn zestiende en die visserij ben ik altijd blijven doen. Via mijn Facebookpagina *Vlokvissen in Holland* kom ik veel in contact met andere liefhebbers van deze oer-Hollandse visserij. Dat delen van mijn passie vind ik geweldig.”

“Zo’n afstand haal je niet snel met een strakke hengel en bovendien sla je het brood dan van de haak”, legt Dennis uit terwijl hij de molenbeugel sluit. “De wind is ook een belangrijke factor. Die is bij deze visserij het liefst helemaal afwezig – zoals nu – óf je hebt hem in de rug zodat je nog verder kunt werpen.” De felrode antenne, die uitstekend zichtbaar is in het donkergekleurde water, krijgt al snel een tik en gaat vervolgens aan de wandel. Dennis bewaart zijn geduld en wacht tot het topje onder water blijft. “Ja, hangen!”, klinkt het. Tien tellen later ligt de eerste ruisvoorn in het net.

VOORDEEL VAN MADEN

Zodra de vis weer zwemt, rijgt Dennis drie dikke maden op de haak. Vanwaar deze aaswissel? “Ik wilde je even die vlok laten zien, maar in het begin zwemt er doorgaans vooral kleine vis op je stek”, legt hij uit terwijl hij

inwerpt. “Die visjes azen gretig, maar krijgen zo’n forse vlok vaak niet goed weg en een trosje maden wél. Bovendien moet je een broodvlok al vervangen als je ook maar één keer mislaat – en dat gebeurt nogal eens bij kleinere vis. Met maden op de haak kun je dan rustig je dobber laten liggen of direct weer inwerpen, zodat je sneller door de kleine vis heen bent.” Dennis heeft zijn uitleg nauwelijks afgerond, of het dobbertje schiet weer onder. Dit keer iets feller en meer recht naar beneden. Een blankvoorn heeft de maden gegrepen. Hierna begint de stek écht goed te lopen. Het dobbertje staat nauwelijks stil en in rap tempo tovert Dennis een serie voorns en kleine brasems voor de lens. “Die afwisseling van soorten en het actieve aspect vind ik zo leuk aan deze visserij”, zegt hij zichtbaar genietend. “Al blijft een kanjer van een ruisvoorn voor mij de ultieme vis.”

ONDIEPER VISSEN

Als de aanbeten in aantallen afnemen, werpt Dennis weer wat nieuwe stukken brood en een handje voer op de stek. Al snel komt het felrode puntje weer in beweging en volgt een nieuwe serie vissen – kleine brasems. “Ik ga iets ondieper vissen, want ik mik toch echt op ruisvoorn. Het liefst een mooie. Ik heb ze hier al tot dertig centimeter gevangen.” In wat voor water zijn exemplaren van dat formaat eigenlijk te verwachten? “Belangrijk is gezond en helder water met rietkragen en liefst ook lelies”, antwoordt Dennis. “Ik vis onder meer graag in de Zaanse polders, bij het Twiske en soms ook bij Vinkeveen. Vanuit de boot kun je – bij gunstige wind – prachtig langs brede lielevelden drijven en daar strak tegenaan werpen. Zo vis ik op een ochtend soms wel honderden meters oever af.”

IN DE SCHEMERING

De lucht kleurt donker en kleine kringetjes op het water verraden regen. “Precies zoals voorspeld”, mompelt Dennis na een korte blik op zijn horloge. Het loopt tegen twaalf. “We mogen de weergoden dankbaar zijn met zo weinig wind.” Heeft hij nog één bonustip voor de lezer die – net als hij – ook eens zo’n bak van een ruisvoorn wil vangen? “Dan zou ik toch zeggen: zoek eerst uit waar ze zwemmen en wacht tot het bijna donker is”, aldus Dennis. “De oudere, schuwe vissen beginnen vaak dan pas met azen en trekken dan ook meer naar open water, waar je ze gemakkelijker vangt. Met ultralicht materiaal kun je enorme sport beleven en weet je zeker dat je ook plezier hebt aan kleine vissen.”

>> **TIEN MINUTEN DOBBERTJES**

Voor zijn eigen ‘variant’ op het vlokvissen gebruikt Dennis vederlichte dobbertjes van slechts een paar gram. Hij heeft er een hobby van gemaakt om deze zelf te fabriceren, meestal van balsahout. De topjes doopt hij in een potje verf (felrood of geel) waarna hij elk exemplaar met vliegbindlak waterdicht maakt. “Dat spul droogt lekker snel en dus is zo’n hele serie in een mum van tijd klaar. Ik noem ze daarom ook wel ‘tien minutendobbertjes.’” Het werpgewicht van elk exemplaar bepaalt Dennis thuis in een glas water waarna hij de grammen – of iets anders ludieks – op de dobber noteert.

Met een simpel basisvoertje zet Dennis de witvis aan het azen.

Stukjes natgemaakt, oud brood dienen als extra lokvoer.